

**[Krag.]**

paabyde en Kommunalbestyrelse at lade udarbejde en Byplan og, at denne Byplan gennemføres, er det netop Udtryk for, at Ministeren har opdaget, at der ikke er tilstrækkelig Interesse inden for Kommunalbestyrelserne ude over Landet for denne Sag. Det maa være Begrundelsen, for ellers var der ikke Mening i det.

Jeg kender særdeles vel baade de svenske, norske og finske Regler, og jeg ser meget godt, at den højtærede Ministers Lovforslag her i fremtrædende Grad er Afskrift af den svenske Lov. Det er der ikke noget at sige til, men Forholdene ligger nu engang i Sverige helt anderledes. Lige til den allernyeste Tid har Bebyggelsesformerne i Sverige været af en ganske anden Beskaffenhed, end Tilfældet har været her i Landet, og kan derfor ikke berede saadanne Vanskeligheder, hvor der er Tale om gammel Bebyggelse, for en Byplans Gennemførelse, som Tilfældet vilde blive her i Landet.

Den højtærede Minister var forundret over, at jeg paa een Gang syntes, at han krævede meget vidtgaende Beføjelser, og at de var ikke vidtgaende nok. Men det er der særdeles god Overensstemmelse i; for det, jeg har sagt, er dette, at vil Ministeren have saa vidtgaende Beføjelser, som han her kræver, saa maa han gøre det saaledes, at det virkelig giver ham Adgang til at indrette et Bysamfunds fremtidige Udvikling fuldt og helt, saaledes som han synes den bør være. Det har han ikke gjort ved i den Beføjelse, som han faar, kun at medtage Punkterne 1, 2 og 3, men f. Eks. navnlig ikke Punkt 5; for hvis de dér nævnte Forhold med Hensyn til Bebyggelsens Karakter for Arealerne ikke medtages, kan det fuldstændig slaa de Beslutninger i Stykker, som den højtærede Minister har truffet med Hensyn til Byplanens Udarbejdelse og Gennemførelse. Der var altsaa særdeles god Overensstemmelse i mine Betragtninger dér, og jeg glæder mig ogsaa over, at den højtærede Minister var enig med mig deri. Skal han have den Beføjelse, han kræver, maa den gaa ud over Punkterne 1, 2 og 3, for ellers kan det let blive en Attrap, der gives ham, uden Indhold.

Hvad Realkreditten angaar, ser jeg nok, at der er en Bestemmelse i saa Henseende i Lovforslaget; men det er det, jeg frygter for, at den ikke er vidtgaende nok. Hvis nu f. Eks. igennem halvandet Aar en Ejer hindres i at udnytte sin Ejendom af Hensyn til en Byplan, der er under

Forberedelse, og derigennem hindres i over for Realkreditens Institutioner at indfri sine Forpligtelser, kan han komme i den Situation, at den vedkommende Institution af Hensyn til Opretholdelsen af sine retlige Krav maa træffe Foranstaltninger til at inddrive Renter og Afdrag o. s. v. Hvor skal Manden tage dem fra, hvis hans Ejendom som Følge af Byplansforberedelse ikke er indtægtsgivende? Her er et Forhold, som maa tages op til Overvejelse.

Ligeledes er jeg betænkelig af den ganske simple Grund, at mangen Ejendom kan ligge saaledes som Følge af en forberedt Byplan, at den i Løbet af forholdsvis kort Tid, maaske i Løbet af nogle Aar, skal falde, eller Grundene kan ligge saaledes, at de i Løbet af en vis Tid skal finde helt anden Anvendelse, og saa er Situationen den, at den vedkommende ikke kan lade saadanne Ejendomme reparere, saaledes at de er i fuldt ud brugelig Stand, fordi han ikke kan faa Laan til Gennemførelse af disse Reparationer, og derigennem vil meget Arbejde blive standset. Derfor maa der i Loven indgaa Bestemmelser, som sikrer mod saadant. Men som jeg sagde, jeg er af den Mening, at alle disse Enkeltheder behandler vi bedst i et Udvalg, og et saadant vil jo ogsaa blive nedsat.

**Valdemar Sørensen:** Det ærede Medlem Hr. J. S. Foget omtalte Mariager i byplanmæssig Belysning, men lignende Tilstande findes i mange af Landets Byer. Jeg husker saaledes, at ved den nugældende Lovs første Behandling i det andet høje Ting sagde en af Ordførerne, Hr. Gunnar Fog-Petersen, at Nibe f. Eks. var snart ikke mere til at finde ud af, og efter Ordføreren Mening var Chicago meget nemmere, og det er naturligvis rigtigt. Men tvivlsomt er det alligevel, om vi selv i en Byplanlovgivning som den nu foreslaaede kan revolutionere Grundplanerne for vore gamle Byer. I hvert Tilfælde vil det være længe, og den naturlige Forsigtighed, som jeg i mit første Indlæg omtalte, der altid vil være til Stede hos de paagældende Myndigheder, vil stadig væk give sig til Kende.

Men det er jo en Hjælp, navnlig har jeg betragtet det som en Hjælp med Hensyn til den fremtidige Udvikling i Bybebyggelserne, at dette Lovforslag inddrager praktisk talt en Byggeslov i de byplanmæssige Punkter. Det forekommer mig at være af meget stor Værdi. Derfor haaber jeg vedblivende, at nogle af disse Punkter i det mindste ogsaa inddrages under Ministerens